

בולעטין # 34 - תמוז תשכ"ה לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׁבִטֵיכֶם לָשׂוּם אֶת שְׁמוֹ שָׁם לְשִׁכְנֹתוֹ תִדְרָשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.
באר שבע, ארץ ישראל

רבינו בחיי על במדבר פרק יג פסוק כב

ונשתטח על קברי אבות כמו שדרשו רבותינו זכרונם לברכה שבא להתפלל שם שינצל מעצת מרגלים, כי יהושע כבר נצל מזה כשקבל ברכתו ממשה שאמר לו יה יושיעך מעצת מרגלים

(כב) ויבא עד חברון - לא אמר ויבאו כי יחזור לכלב לבדו שבא למערת המכפלה בקרית ארבע היא חברון, ונשתטח על קברי אבות כמו שדרשו רבותינו זכרונם לברכה שבא להתפלל שם שינצל מעצת מרגלים, כי יהושע כבר נצל מזה כשקבל ברכתו ממשה שאמר לו יה יושיעך מעצת מרגלים:

וראיתי במדרש ויבא עד חברון, זה הקדוש ברוך הוא שבא לחברון להודיע לאבות שהגיע זמן שישראל נכנסין לארץ מפני השבועה שנשבע להם:

וחברון שבע שנים נבנתה לפני צען מצרים - ע"ד הפשט בא להודיע שהיא קדמונית למלכות צען:

ועל דרך המדרש היתה חברון מבונה אחד משבעה בצען. ובאור זה כי חברון היתה פסולת של ארץ ישראל ולכך הקצוה לבית הקברות, והיתה מבונה על אחת משבעה בצען

שהיא עיקר מלכות מצרים שנאמר (ישעיה ל) כי היו בצען שריו, וכתוב במצרים (בראשית יג) כגן ה' כארץ מצרים, ובא הכתוב להודיענו בזה שבחה של ארץ ישראל:

וישאוהו במוט בשנים - מה ת"ל בשנים, בשני מוטות, הא כיצד שמונה נטלו אשכול, ואחד נטל תאנה, ואחד נטל רמון, יהושע וכלב לא נטלו כלום, שכל עצמן להוציא דבה נתכוונו כשם שפירותיה משונים כך עמה משונה. אם חפץ אתה לידע כמה משאוי כל אחד מהם צא ולמד מהאבנים שהקימו בגלגל שהרימו עליהם איש אבן אחת מן הירדן על שכמו, ושקלום רבותינו זכרונם לברכה משקל כל אחד ארבעים סאה, וגמירי דטונא דדארי אינש על כתפיה אינו אלא שלישי משאוי שמסייעין אותו להרים, זה לשון רש"י ז"ל:

וראיתי במדרש וישאוהו במוט בשנים, אלו יהושע וכלב. ובמחבר נקרא זמורה, וכשנתלש קראו מוט, ולא היה בהם בכל העשרה כח לשאת אותו מוט ויהושע וכלב נשאוהו לבדם, ולכך וישאוהו במוט בשנים, וזהו היה רמז להם שהם ראויים ליכנס לארץ ולהיות להם אחוזה בתוכה:

(כו) וישיבו אותם דבר - שלא הלכו לאהליהם אלא מיד שבאו הלכו למחנה ישראל להודיעם ולהוציא דבה, והדבה היא שאמרו ארץ אוכלת יושביה. ודרשו רבותינו זכרונם לברכה שהביא הקדוש ברוך הוא דבר על הכנעני באותו זמן כדי שיהיו מתעסקין בקבורתם ולא יתנו לב למרגלים ויוכלו לחפור את הארץ כרצונם, ובנסים עצמן שהיו נעשים להם בהם הוציאו דבה, והיו מיראין ומפחידין אותן בעמלק, הוא שאמרו עמלק יושב בארץ הנגב, לרמוז שאין שם רוח לבא בארץ כי כלם גבורים, שהרי עמלק בדרום והכנעני במערב ובמזרח, והאמורי בהר. הגידו שליחותם ויניאו לב העם ברמז מפני פחדן של משה ואהרן, והנה כלב השתיק אותן והראה דעתו שהוא עמהם ורוצה לדבר כנגד משה כדי שיהיה לו מקום לדבר ביניהם, ואמר עלה נעלה וירשנו אותה, אם הם חזקים הלא אנחנו נחזק מהם, ומיד השיבו מרגלים ואמרו לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו, מה שהיה מתבאר מתחילה מכלל דבריהם שדברו ברמז אמרו עתה בפירוש. ומה שאמרו לעלות אל העם ולא אמרו לא נוכל לבא אל הערים, דרך גוזמא ודבה אמרו כן, כי אפילו לעם אם יצאו אלינו בשדה לא נוכל לעלות אליהם להלחם בהם, אף כי נכבוש מהם ערים בצורות גדולות מאד, וטעם לשון עליה והוא בשדה, כן הלשון בנלחמים במערכה, ואחר שהרעו והניאו לב העם ברמז, עוד הוסיפו להרע על דבריהם ועוד העמיקו שחתו באמרם ארץ אוכלת יושביה, וכבר העידו הם בעצמם כי הם חזקים גבורים והיו דבריהם סותרין זה את זה. וכשאמרו כי חזק הוא ממנו זה כלפי מעלה כביכול אין בעל הבית יכול להוציא כליו משם, עוד הוסיפו להבהילם ולהפחידם במה שאמרו ושם ראינו את הנפילים, כי למעלה הזכירם בלשון ילידי הענק ועתה אמרו הנפילים שכל הרואה אותן לבו נופל, וזהו שחזר מן הנפילים, כלומר הקדמונים שבבראשית שעליהם נאמר (בראשית ו) הנפילים היו בארץ. ושלושה שמות נקראו להם, נפילים ענקים רפאים. נפילים היו ראש המשפחה אותן שהיו בני האלהים שהזכיר בבראשית, ולא היו כשאר בני אדם להסתכל בהם, וכל המסתכל בהם חרדה גדולה נופלת עליו, ואחר כך נתמעטו מן הכח והגבורה ונקראו ענקים על שם שמעניקים חמה בקומתן כלומר אצל הרואה, כי (לא) היו רשאים להסתכל בהם כמי שמסתכל במגדל

גבוה, ואחר כך ברחוק הדורות שהיו מתגלגלין והיו מתרחקין מגבורה אותן נפילים נתמעט כחן יותר ונתרפה ונקראו רפאים, ועוג מלך הבשן היה מהרפאים והיה פסולת שלהן, שכך אמרו במדרש תנחומא והוא נשאר מיתר הרפאים, וזה עוג שהרג אמרפל וחבריו, והיה פסולת שלהם כפריצי זיתים הפלטים מתוך הגפת, שנאמר (בראשית יד) ויבא הפליט, זה עוג. ומה שזכה להנצל מן המבול, בזכות אברהם, וגם בזכות ישראל, כדי שתתישב הארץ הקדושה על ידי אנשים כמותן. סוף דבר התנכרו בנפלאות השם יתברך וגבורותיו וחזרו להיות מקטני אמנה, ולא זכרו נסי מצרים ונסי הים ונסי המדבר, גם מלחמת עמלק שכתוב בו (שמות יז) ויחלוש יהושע את עמלק ואת עמו, שהיו עכשיו מיראין אותן בעמלק ואמרו עמלק יושב.

עוד הפליגו לדבר סרה באמרם (במדבר יד) לו מתנו בארץ מצרים או במדבר הזה לו מתנו, ולמה ה' מביא אותנו אל הארץ הזאת לנפול בחרב נשינו וטפינו יהיו לבז הלא טוב לנו שוב מצרימה, נתנה ראש ונשובה מצרימה, והקדוש ברוך הוא אמר (דברים יז) לא תוסיפון לשוב בדרך הזה עוד. וכששמעו משה ואהרן כל זה נפלו על פניהם ונתביישו בשת גדול על שהיו מחללים את השי"ת בפרהסיא, ועל שנתפתו הכל אחר דברי המרגלים, ועליהם אמר שלמה המלך עליו השלום (משלי כו) מקצה רגלים חמס שותה שולח דברים ביד כסיל, מי שהוא מקצה רגלים לקצה אחר כלומר שהמשיכן לאחור ואינו הולך למלאכתו חמס שותה, וכן שולח דברים ביד כסיל והנה יהושע וכלב קרעו בגדיהם לזאת והתחיל לפייסם, אם חפץ בנו ה', אך בה' אל תמרודו, וה' אתנו אל תיראום, והם העיזו פניהם ואמרו לרגום אותם באבנים. הרי כמה עבירות נגררות זו אחר זו, וכמה חסדים היה עושה הקדוש ברוך הוא עמהם שלא היה מאבדן מן העולם על כל ההכעסות הללו, ושלא היה המן נמנע מלירד דבר יום ביומו:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)